

ning, dvs ved afslag på tilladelse til dumpning, kan fastsættes vilkår om optagemetoden, idet »forstyrrelsen« af havbunden er uafhængig af, hvordan materialet bortskaffes.

Til § 28

Efter denne bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen for dumpning af havbundsmateriale, herunder om ansøgningens indhold, om prøveudtagning og analyser, og om amtsrådets vurdering og behandling af sager efter § 26, herunder om bindende høring af andre myndigheder. Bestemmelsen vil udgøre hjemlen for en ny ajourført bekendtgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning).

En bindende høring af Skov- og Naturstyrelsen er under overvejelse for de sager efter dette kapitel, hvor klapplassen er beliggende i eller tæt ved et EF-fuglebeskyttelsesområde med henblik på den overordnede varetagelse af beskyttelseshensynene i EF-fuglebeskyttelsesdirektivet.

Efter stk. 2 kan miljøministeren beslutte at overtage amtsrådets beføjelser efter § 26 i sager, der har større betydning. Bestemmelsen svarer til bemyndigelsen i miljøbeskyttelsesloven til at indkalde sager til central behandling.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til den hidtidige § 31, men da der fremover kun er ét bilag med en liste over skadelige stoffer, er bestemmelsen om flytning af stoffer fra et bilag til et andet overflødig.

Til kapitel 10

Dette kapitel har karakter af en slags »opsamlingskapitel« for en række forureningssubjekter, der ikke falder ind under udtømmning eller dumpning. Kapitlet indeholder en bestemmelse om forurening fra boreplatforme, en bestemmelse om afbrænding, en bestemmelse om luftforurening og en bestemmelse, der skal tage højde for andre forureningstilfælde.

Til § 30

Efter denne bestemmelse kan der fastsættes regler om udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, herunder kulbrinter.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 32 i den gældende lov, idet der dog foreslås en udvidelse af

rammerne for den fremtidige regulering også på dette område.

Der er med hjemmel i den gældende bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 394 af 17. juli 1984 om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg. Efter denne bekendtgørelse reguleres udledning fra denne type virksomhed gennem en tilladelsesordning. Forslaget om at udvide bemyndigelsen, således at der også kan fastsættes regler om »anden bortskaffelse« skal bl.a. ses i lyset af den almindelige udvidelse af lovens område, jf. bemærkningerne til § 1.

Ved »anden bortskaffelse« tænkes bl.a. på afbrænding af væske, herunder naturgas, i forbindelse med brøndtestning, brøndstimulering m.v. og på afbrænding af farlige gasarter i forbindelse med produktion af hydrocarboner, herunder naturgas. Endvidere tænkes på bortskaffelse via land eller injektion under havoverfladen.

Disse aktiviteter er ikke omfattet af det nye generelle forbud mod afbrænding på havet, som foreslås indført i forslaget § 31, jf. nedenfor, og har hidtil ikke været omfattet af regler.

I lyset af nyere viden om risiko for dannelse af farlige forbindelser under afbrændingsprocessen anses det for hensigtsmæssigt at bemyndige ministeren til at fastsætte regler herom. Miljøministeriet følger udviklingen inden for området med henblik på evt. initiativer, når det fornødne grundlag foreligger, og også inden for bl.a. Pariskonventionen er man opmærksom på denne forureningsform. Eventuelle nye regler vil, som det er sædvanlig praksis, blive forhandlet med berørte myndigheder og koncesseionshavere.

Det bemærkes, at emissioner til atmosfæren, stammende fra platformes normaldrift – dvs. emissioner, der ikke hænger sammen med efterforsknings- eller udvindingsaktiviteter, men med driften af platformen som arbejds- og opholdssted for borepersonellet – reguleres med hjemmel i § 31. Dette er i overensstemmelse med principperne i den gældende lov, som regulerer udledninger fra platformes normaldrift analogt med skibe, men fastsætter særlige regler for forurening i forbindelse med platformenes efterforsknings- og udvindingsaktiviteter.

En revision af den nævnte bekendtgørelse vil blive nærmere overvejet på baggrund af en ny havmiljølov.

Efter stk. 2 kan der fastsættes regler om, at udledning eller anden bortskaffelse af bestemte stoffer ikke må finde sted, såfremt dette må antages at indebære væsentlig risiko for forurening af havmiljøet.

Der tænkes her på anvendelse og udledning af